

بسم الله الرحمن الرحيم

خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س) ۲۶ دی ۱۴۰۴

سلام بر زمان و ذخایر گران‌بهایش. بر ساعاتی که می‌آیند و می‌روند و آنچه از خود باقی می‌گذارند دقایقی است که به مانند گنجی گران‌بها در سینه‌ها به جریان می‌افتد تا لحظاتی را در تپش قلبش به تصویر بکشد که جان و حیاتش در گرو آن است.

امروز ظلمت و تباهی و شرک از جان‌هایی جدا می‌شود که در تابش گنجینه‌ی رسالت قرار می‌گیرند. آغاز و پایان روزی که تا قیامت ادامه پیدا می‌کند. قرآن متولد می‌شود. معجزه به عرضه‌ی زمان می‌آید. همه‌ی لحظات را به خود اختصاص می‌دهد. در جان‌های مرده حیات مجدد را به ارمغان می‌آورد. خلقت را به تصویر می‌کشد. پروردگار با بندگان خویش به گفت‌وگو می‌نشیند. چه بزم زیبایی، چه مائده‌ی عظیمی، چه وعده‌های شیرینی. کدام شکر قادر است تا سر بر آستان کبریایی‌اش فرود آورد.

تمام این همه بزرگی و نعمت در جان پیامبرش به جریان می‌افتد. پیامبری که قلب با عظمتش تا قیامت در کلمه به کلمه‌ی قرآن حضور دارد. هر صفحه‌ای از قرآن کریم نقش قلب وجود مقدسش را به تصویر می‌کشد تا امتش در دینی بیندیشد که ضیافت پروردگار است. ضیافتی که منتظر است تا همگان را به دولتی مژده دهد که مبعث را مجدداً احیا می‌کند. به دینی که هزاران مدعی باطل دارد حیاتی را هدیه می‌کند که رسالت تمام پیامبران الهی را به نمایش می‌گذارد. رنجه‌ها به پایان می‌رسد. دین معنای خویش را به همگان عرضه می‌دارد. گردن کشان به مانند غباری محو می‌شوند. اثری از کفر باقی نمی‌ماند. حق بر کرسی حکومت الهی تکیه می‌کند تا اسلامی را به نمایش درآورد که هم اکنون شنوندگانش بر سفره‌ی احسانش مهمان هستند. گوش‌هایشان شنونده‌ی کلامی است که وعده‌ی راستین پروردگار است. منتظران دولتی که جاء الحق را به نمایش می‌گذارد تا قیامتی را به تصویر بکشد که بزرگ‌ترین وعده‌ی پروردگار است.

پس شکر بر آستان کبریایی خالق که روزها و ساعت‌ها را به برکت نزول قرآن کریم از شر ظلمت و تاریکی رهانید تا قلب‌ها با تلاوتش در بهشت جان‌ها به گردش درآید و جانی را به قیامت ببرد که همواره حق را خوانده به ندای:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com